

Писателят Св. Минков бе намерил в себе си сили и мъжество да даде правдива характеристика на Вапцаров като поет и човек, оценка за литературното му творчество. Нека и на днешния спомен за Вапцаров да припомним някои мисли на писателя Минков: "Познавам добре творчеството на подсъдимия. Аз като писател мога да кажа, че подсъдимият е един талантлив писател. Щом кажа това за подсъдимия, че е талантлив писател, това значи, че неговото творчество е издържано от художествена страна. Мога да кажа, че с творчеството на подсъдимия има принос в българската поезия. Произведенията на подсъдимия нямат временен ефект и не са набързо писани с цел да се постигне някакъв политически ефект, а напротив се отличават с топли чувства и нежност, с психологическа дълбочина и искрен патриотизъм... Аз знам подсъдимия като сериозен, почтен човек... Каква дълбочина и прозорливост, каква смела характеристика на литературното творчество на Вапцаров. Каква смелост на писателя Минков за тогавашното време. Хитлеровите орди сееха смърт и разрушения в СССР, фашистите в България беснееха, а Св. Минков смело се яви в защита на комуниста Вапцаров. Прочитането на тая характеристика прикова вниманието на всички в съдебната зала. Всички ние, и публика, и съдии, и прокурорът обърнахме очи към Вапцаров. Ние го поздравихме мълком, радвахме се, че сред нас е такъв голям поет, наш съгражданин, приятел и другар, член на славната БКП. С вдигнато чело и открито светло лице Вапцаров прие нашия поздрав и очакваше по-нататъшния развой на процеса. От смелостта на свидетелските показания за Вапцаров и от създаденото възбудено настроение в залата, показанията на прокурорските свидетели бяха колебливи, объркани, неточни. Полицанте бяха смутени. Настъпи най-интересният момент от процеса. Съдът даде думата на подсъдимия. Трудно е сега да се възпроизведе точно речта на Вапцаров, пък и никъде не е записана в съдебните кни-